

град Перник, 02 юни 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, първи касационен състав, в открито съдебно заседание на осемнадесети май, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:	Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ:	Стефан Станчев
	Емилия Иванова

при секретаря Е.В. и с участието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД № 115/2011 г. , за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда" област София, против решение №243/22.03.2011 г., постановено по н.а.х.д.№1751 по описа на Районен съд - Перник за 2010 г.

С атакуваното решение е *изменено* наказателно постановление №23-2301998/19.10.2010 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, гр. София, с което на жалбоподателя "*****" ЕООД е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. , на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 415, ал. 3 от КТ, за нарушение по чл. 63, ал.2 от КТ, като съдът е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ и е намалил размера на наказанието на 300 лева.

В жалбата се изтъкват доводи, че решението на районния съд е неправилно, тъй като наложеното от съда наказание е явно несправедливо, а размерът на

наложената санкция е много нисък. Излага се твърдение, че е неприложима разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Ответникът по жалбата, редовно призован, чрез процесуалния представител твърди, че решението като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено, не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Представителят на окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство.

Разгледана по същество е неоснователна.

Административен съд - Перник, като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 03.09.2010 г. служители на Дирекция "Инспекция по труда" София извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на "*****" ЕООД в обект ресторант "*****", находящ се в гр.Перник, ул."*****" № **. Проверката е извършена в 14:00 часа, като инспекторите са установили, че към този момент работникът С.А. с трудов договор от 03.09.2010 г. упражнява труд, като сервитьор в заведението. Към момента на проверката работодателят не е връчил уведомление по чл. 62, ал.3 от КТ на служителя. Приложени са документи удостоверяващи това обстоятелство, а именно трудов договор № 37 от 03 .09 .2010 г. , сключен между "*****" ЕООД и С. И. А. и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ, с изх. № ***** от 03.09.2010 г. с час на издаване 14:48 часа. На справката е положен подпис от Светослава Авиотова.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ, районният съд е намерил за безспорно установено, че при извършена на 03.09.2010 г. в 14:00 часа проверка на място по спазване на трудовото законодателство, от служители на Дирекция

„ИТ“- Перник в обект - ресторант „*****“ в гр. Перник, лицето С. И.А. е извършвала трудова дейност, без да е налице обективирано в необходимите документи и обявено, съществуващото трудово правоотношение.

При така установеното от фактическа страна, на база на представените и събрани по делото доказателства, за да постанови обжалвания съдебен акт, районния съд е приел, че доказателствата по делото изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. В производството пред първата инстанция е доказано, че вписаният в АУАН и НП работник е предоставял работна сила, без да са му предоставени документите по чл. 63, ал. 1 от КТ, а именно копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ от 03.09.2010 г. 14:48 часа. Работникът е имал сключен трудов договор с работодателя. Безспорно е установено, че уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ е връчено непосредствено след извършване на проверката. По делото не са налице доказателства да са настъпили вредни последици за работника. Нарушението е отстранено веднага, след установяването му по реда предвиден в Кодекса на труда, а именно чрез предявяване на уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ на работника за подпис. Не са налице данни да са произтекли вредни последици за работници или служители на предприятието. Макар и по делото да са налице данни за полагане на труд от страна на С. А., то тези данни не са обект на констатирано нарушение, съответно на наложено наказание и не са предмет на разглеждане в настоящото производство.

Настоящият съдебен състав споделя позицията на Районен съд - Перник. От събраните и обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение доказателства, се налага безспорният извод, че касаторът е осъществил състава на описаното в АУАН и НП нарушение. При постановяване на решението си районният съд не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1, от НПК, във вр. с чл. 63 от ЗАНН, да съставляват основания за касиране и в този смисъл е правилно и законосъобразно.

Твърденията на касатора за липса на условия за прилагане на привилегирования текст от Кодекса на

труда не са подкрепени с доказателства, нито пред първата съдебна инстанция, нито пред касационната. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не се ползват с доказателствена сила и вменените с тях нарушения се доказват от административнонаказващия орган пред съда на общо основание.

Предвид това, настоящият съдебен състав смята, че районният съд основателно и мотивирано е променил наложеното наказание, като е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ и е определил наказание, като го е съобразил с всички обстоятелства отнасящи се до констатираното нарушение.

Настоящият касационен състав смята, че наложеното в максимален размер наказание по реда на чл. 415в от КТ е справедливо, още повече, че нарушителят не е подал касационна жалба и пледира, че първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд-Перник

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №243/22.03.2011 г., постановено по н.а.х.д.№1751 по описа на Районен съд – Перник за 2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕ /п/

ЧЛЕНОВЕ:/п/